

Sygn. akt III Cz 658/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Tomasz Pawlik

Sędziowie: SO Barbara Braziewicz (spr.)

SR (del.) Łukasz Malinowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 7 czerwca 2016 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa A. G. (1)

przeciwko W. Ś.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda – pozwanego wzajemnego A. G. (2)

na postanowienie Sądu Rejonowego w Żorach

z dnia 7 marca 2016 r., sygn. akt I C 164/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Tomasz Pawlik SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Cz 658/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 7 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w Żorach odrzucił apelację powoda – pozwanego wzajemnego A. G. (2). W uzasadnieniu wskazano, że zarządzeniem z dnia 29 grudnia 2015 r., doręczonym skarżącemu 2 lutego 2016 r., wezwano go do uiszczenia opłaty od apelacji w kwocie 452 zł i 240 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji. Powód nie uzupełnił braków fiskalnych apelacji w terminie, co skutkowało wydaniem zaskarżonego orzeczenia w oparciu o art. 370 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód wnosząc o jego uchylenie. W uzasadnieniu podniósł, że nie otrzymał jakiegokolwiek pisma informującego o konieczności wniesienia opłaty od apelacji, które miały odebrać 2 lutego 2016 r. i potwierdzić to własnoręcznym podpisem. Żalący podniósł, że również członkowie jego rodziny nie odebrali takiego pisma. Kończąc, powód kategorycznie stwierdził, że podpis widniejący na elektronicznym potwierdzeniu odbioru nie należy do niego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda nie mogło odnieść skutku, a rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego należy uznać za trafne.

Sąd pierwszej instancji prawidłowo dokonał ustaleń faktycznych i wskazał właściwą podstawę prawną swego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, które to Sąd Okręgowy przyjmuje za własne.

Zgodnie z art. 130 § 1 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c., jeżeli apelacja nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli nie uiszczono od niej należnej opłaty należy wezwać stronę, pod rygorem odrzucenia apelacji, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia jej w terminie tygodniowym. Jak natomiast wskazuje art. 142 § 1 k.p.c. odbierający pismo potwierdza odbiór i jego datę własnoręcznym podpisem. W niniejszej sprawie do akt dołączono elektroniczne potwierdzenie odbioru, z którego wynika, że w dniu 2 lutego 2016 r. powód osobiście odebrał wezwanie do zapłaty, co potwierdził swoim podpisem, a nadto ten fakt został potwierdzony przez doręczającego F. J.. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem doktryny i orzecznictwa, potwierdzenie odbioru pisma (w tym również EPO) stanowi dowód doręczenia pisma i daty, w której doręczenie nastąpiło (tak np. B. Bładowski, „Metodyka pracy sędziego cywilisty”, Warszawa 2013; J. Bodio [w:] A. Jakubecki (red.), „Komentarz aktualizowany do ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego”, Warszawa 2016 i inni). Pogląd taki podziela również Sąd Najwyższy, czemu dał wyraz w swoim orzecznictwie, tytułem przykładu można wskazać na postanowienie z dnia 22 listopada 2013 r., III CZ 54/13 (LEX nr 1422038) oraz postanowienie z 17 października 2001 r., III CZ 84/01 (LEX nr 558605).

Domniemanie doręczenia przesyłki sądowej nie jest jednak domniemaniem bezwzględny i można je obalić. Jednakże ten, kto twierdzi, że doręczenie nie zostało dokonane, powinien ten fakt udowodnić. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z 31 marca 2010 r., I FSK 1929/09 (M. Prawn. 2010/9/476), dowód doręczenia pisma sądowego stanowi dokument urzędowy i w tym wypadku to na adresacie, zgodnie z art. 252 k.p.c. ciąży obowiązek obalenia domniemania jego prawdziwości (tak również postanowienie Sądu Najwyższego z 30 kwietnia 1998 r., III CZ 51/98, OSNC 1998/11/189).

W okolicznościach niniejszego postępowania żalący podniósł jedynie, że nie otrzymał on przesyłki, jak również wskazał, że jego rodzina nie odebrała przesyłki i zaprzeczył prawdziwości podpisu złożonego na potwierdzeniu odbioru. Jednakże równocześnie powód nie zawniósł o przeprowadzenie jakichkolwiek dowodów na potwierdzenie okoliczności, które podnosił. Skarżący mógł wnioskować chociażby o przesłuchanie doręczyciela lub wnieść o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, która pozwoliłaby na weryfikację jego twierdzenia, iż podpis zawarty na potwierdzeniu odbioru nie należy do niego. Przy czym przeprowadzenie postępowania dowodowego byłoby konieczne, w szczególności z uwagi na to, że podpis znajdujący się na innych potwierdzeniach odbioru (k. 479, 483) odpowiada graficznie temu, który znajduje się na potwierdzeniu odbioru wezwania (k. 478). Wobec powyższego uznać należy, że twierdzenie żalącego nie są wystarczające i powód nie obalił domniemania prawdziwości wypływającego z potwierdzenia odbioru, pomimo, że to jego obciążał ciężar dowodu w tym zakresie.

Z tych względów, oddalono zażalenie powoda na skutek nie stwierdzenia wad zaskarżonego postanowienia wskazanych w zażaleniu i podlegających uwzględnieniu z urzędu.

Reasumując, zaskarżone postanowienie jest prawidłowe, dlatego zażalenie powoda jako bezzasadne oddalono na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Tomasz Pawlik SSO Barbara Braziewicz